

Kinamissionär
Judith Hultqvist
f 9/3 1887 i Bodaskögle Björkö socken, Småland
död 30/1 1938 i Hongkong.

1916 reste Judith till Kina första gången. Fram till sin död 1938 var hon hemma i Sverige under 2 perioder. Hon var utsänd av Svenska Missionen i Kina och språkstudierna var på missionens bas i Yuicheng.

Därefter blev det en äventyrlig resa till missionsstationen Puchowfu med båt, tåg och slutligen ”Litter”, dvs en båtliknande korg eller stol buren av två mulåsnor, en fram och en bak. Timme efter timme färdades hon utmed branta klippväggar och bråddjup. När de kom fram till Gula floden bars hon av mulåsnorna ut i vattnet fram till båten, som skulle ta dem över floden. Efter många strapatser så var man äntligen framme på missionsstationen.

Efter ca 1 års språkstudier kunde Judith börja predika evangelium om Jesus och hon följde snart med de kinesiska bibelkvinnorna ut till byarna. Eftersom Judith var sjuksköterska så fick hon god nytta av den utbildningen. Hon fick behandla bölder, dåliga magar mm eftersom närmaste sjukhus låg 5-6 dagsresor bort.

Efter 4 år fick Judith ansvar för missionsstationen i Yuicheng. En kamrat till henne skriver hem till hennes mor i Sverige: *Det är inte bara att hålla lektioner med kineserna ibland, utan Judith får vara både präst och doktor och litet av varje. Men så älskar kvinnorna henne också! Jag önskar att fru Hultqvist kunde se sin dotter ibland dem. Inte vet jag vem som strålar mest, kvinnorna eller hon! Ja, det finns väl ingenting härligare på jorden än att vara missionär!*

Judith hade tre systerdöttrar hemma i Sverige. I ett av de 160 breven, som finns bevarade, skriver hon till dem och tackar för de 75 kr, som hon har fått av dem. De kom i rätt tid på grund av torkan i Kina. De räckte till att ge en bibelkvinna lön under hela hösten, samt till inköp av bomull, som kvinnorna kunde spinna och Judith betalade dem bra för deras arbete. En av systerdöttrarna Birgitta Petersson, avliden 2017, var bosatt i Växjö.

Judith blev svårt sjuk i slutet av 1937 och kunde inte komma fram till något sjukhus på grund av oroligheter i landet. Som en sista hälsning skrev hon följande till sina kära i hemlandet Sverige:

Älskade! Mästaren är här och kallar mig till sig! Jag är så lycklig! Jag går hem!

Nedtecknat av Inger Samuelsohn, Eksjö. Min svärfar var kusin till Judith och jag och min man äger de omtalade 160 breven. Jag har sammanfört dem i ett kompendium ur vilket det här är några glimtar.